

τι μὴ καλῶς γράψαντος, τὸ μὲν γραφὲν μετεποίεις, τὸν δὲ ζωγράφον ὡς κατορθοῦντα παρέτρεχες. 54. Εἰ δὲ ὑπὸ τούτων ἐξειργόμενοι τῶν λογισμῶν καταφεύγουσιν ἐπὶ τὸ δυνατὸν εἶναι Θεῶ καὶ χωρὶς νοῦ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον, δυνατὸν δὴ που καὶ χωρὶς σαρκὸς μόνῳ τῷ βούλεσθαι, ὡσπερ καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐνεργεῖ καὶ ἐνήργηκεν ἄσωμάτως. "Ανελε οὖν μετὰ τοῦ νοῦ καὶ τὴν σάρκα, ἵν' ᾗ σοι τέλειον τὸ τῆς ἀπονοίας. 55. Ἄλλ' ἀπατῶνται ὑπὸ τοῦ γράμματος¹

D καὶ διὰ τοῦτο τῇ σαρκὶ προστρέχουσι, τὴν συνήθειαν τῆς
189A Γραφῆς ἀγνοοῦντες. Ἡμεῖς αὐτούς καὶ τοῦτο διδάξομεν.

56. "Οτι μὲν γὰρ πανταχοῦ τῆς Γραφῆς ἄνθρωπος καὶ Υἱὸς ἀνθρώπου προσαγορεύεται, τί δεῖ πρὸς εἰδότας καὶ λέγειν ; Εἰ δὲ δυσχυρίζονται τῷ « Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν^k », καὶ διὰ τοῦτο περιζέουσι τοῦ ἀνθρώπου τὸ κάλλιστον, ὡσπερ οἱ σκυτεῖς τὰ παχύτερα τῶν δερμάτων, ἵνα Θεὸν σαρκὶ συγκολλήσωσιν, 57. ὥρα λέγειν αὐτοῖς καὶ σαρκῶν μόνων τὸν Θεὸν εἶναι Θεόν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ψυχῶν, διὰ τὸ γεγράφθαι · « Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός¹ », καὶ « Πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει^m », καὶ « Εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦⁿ », τοῦτ' ἔστι πᾶς ἄνθρωπος · 58. ἢ πάλιν ἄσωμάτους

B